

Pleitaantekeningen

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

HEROPENING : BIJ SCHRIJVEN VAN 1 JUNI 2007 CRvB

Hoorzitting : Beroepschrift Beslissing 05/ 2386 AOW V94 1C / 15 mei 2006
Kenmerk : CRvB 06 / 3749 AOW RO1797
Plaats : Utrecht

Datum : 20 december 2007
Tijd : 10:50 uur

Prof. dr. ir. A. F. P. van Putten
wonende
5645 KK Eindhoven
Appellant

tegen

Raad van Bestuur Sociale Verzekeringsbank
Afdeling AOW/ Anw
Postbus 1244
6040 KE Roermond
Gedaagde

Geacht College,

Aan de orde is de heropening van de behandeling van 10 mei 2007. Appellant, Prof. dr.ir. A.F.P. van Putten, verder te noemen Van Putten, verzoekt u zijn beroepschrift van 27 juli 2006, inclusief de producties, en zijn schrijven van 21 maart 2007, gericht aan SGO, hiermede als herhaald en ingelast te beschouwen en wenst daartoe nog enkele aanvullende opmerkingen te maken. Op 10 mei 2007 heeft een behandeling plaats gevonden voor de enkelvoudige kamer. Deze behandeling is niet volledig geweest, waarna bij schrijven van 1

juni 2007, de zaak verwezen is naar de meervoudige kamer en thans bij heropening de behandeling wordt voortgezet.

Van Putten betwist de uitspraak van de Rechtbank 's- Hertogenbosch 15 mei 2006, zaaknummer AWB 05/2386, waarvan beroep en al hetgeen het Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank naar voren heeft gebracht in haar verweerschrift van 14 augustus 2006, tenzij hetgeen door Van Putten uitdrukkelijk is erkend.

Van Putten handhaaft al hetgeen hij in zijn bezwaarschrift naar voren heeft gebracht, met betrekking tot het valselijk opgemaakte geschrift, beweerdelijk zijnde een grosse (quod non) van het “arrest” van **8 januari 2004, kenmerk 809/03** van het Gerechtshof Amsterdam, waarmee door de gerechtsdeurwaarder Van Gompel & Van Ooijen, executoriaal derde beslag is gelegd op het AOW – pensioen van Van Putten bij de Sociale Verzekeringsbank, verder te noemen, SVB gedurende 26 maanden.

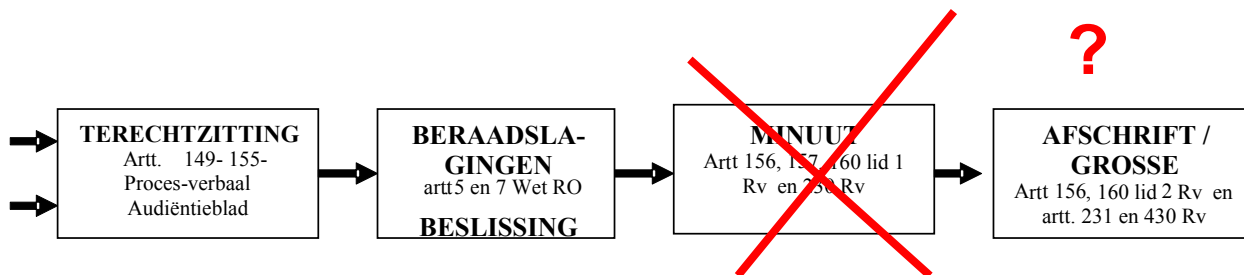
INLEIDING

1. Zonodig herhaald en misschien ten overvloede betwist Van Putten de echtheid van het geschrift, waarvan executoriaal derdenbeslag, op grond van het van toepassing zijnde wettelijk referentiekader in samenhang met de van toepassing zijnde jurisprudentie, zoals opgemeld in de publicatie van Van Putten et al., in het Nederlands Juristenblad, van 17 juni 2005, nr. 24, p.1240-1242.
2. Van Putten stelt zich op het standpunt, dat het geschrift alle formele kenmerken vertoont van een valselijk opgemaakt geschrift in analogie met de verschijningsvorm van **vals geld**. Met dit valselijk opgemaakt geschrift zijn hieraan rechtsgevolgen verbonden en zijn op onrechtmatige wijze gelden verkregen door SGO. Van Putten heeft SVB volledig en uitvoerig op de hoogte gesteld van alle karakteristieken en gebreken die aan dit geschrift kleven. SVB heeft dientengevolge een volledig “**weten**” verkregen.
3. Ten onrechte beroept SVB zich in haar verweerschrift sub 6.2 van 14 augustus 2006 op de artikelen 476 tot en met 479 Rv, alsmede de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep, dat SVB gehouden zou zijn volledige medewerking te verlenen aan het beslag, zonder de geldigheid en de omvang daarvan te mogen beoordelen. In normale omstandigheden zou deze handelwijze voor SVB juist kunnen zijn. Echter,

we hebben hier te maken met een aantoonbaar valselijk opgemaakt geschrift, dat als arrest bovendien **non-existent is**.

4. Het geschrift is **valselijk** opgemaakt, **anoniem** ondertekend door twee administratief medewerkers van het Gerechtshof Amsterdam, met name mv. Zwarthoed - Veerman en mv. mr. Hartingsveldt., niet zijnde de desbetreffende voorzitter en griffier van de terechtzitting. Gesteld kan worden dat beide medewerkers niet de opsteller, c.q. maker zijn geweest van dat geschrift, waarmee tevens ook inbreuk op het auteursrecht is ontstaan ex art. 34 AW 1912.
5. Verder kan worden vastgesteld, dat beide medewerkers niet de **behandelaars** zijn geweest van dat dossier, noch hebben deelgenomen aan de **beraadslagingen**, noch aan de **beoordeling** en noch aan de **beslissing**. In analogie hiermee wordt verwezen naar art. 365 lid 1 Sv en art. 8:77 lid 3 AWB. Het is evident dat bij het opmaken en afgeven van dit geschrift de tekst van de wet niet is gerespecteerd.
6. In dit verband wordt nadrukkelijk opgemerkt, dat de burger geen andere middelen tot zijn beschikking heeft dan het wettelijk referentiekader en zijn bevindingen daaraan toetst. De van toepassing zijnde wettelijke voorschriften maken onbetwistbaar duidelijk, dat het geschrift, met deze karakteristieken geen rechtsgeldige grosse is.
7. Naast dit feit is vast komen te staan, dat de beslissing van het Gerechtshof Amsterdam **niet in het openbaar** is uitgesproken, waardoor de uitspraak ook lijdt aan substantiële nietigheid en ook daardoor rechtskracht mist. Hiervoor wordt verwezen naar artt. 5 WRO, 121 Grondwet, art. 28 Rv, art. 6 EVRM en art. 14 BUPO.
8. Bij navraag en inzage van het dossier bij het Gerechtshof Amsterdam, is gebleken, dat de minuut niet is opgemaakt en ook niet wordt opgemaakt, en derhalve **niet** bestaat. Art. 160 lid 1 Rv luidt: “ *De kracht van het schriftelijk bewijs is in de oorspronkelijk akte gelegen*” .Dus zonder minuut geen traceerbaar en verifieerbaar eindresultaat!
9. We hebben te maken met een **non-existent arrest** en dientengevolge is ook de grosse en het afschrift daarvan ingevolge art. 160 lid 2 Rv, non-existent. Op deze wijze is het volgende beeld verkregen zoals in Figuur 1 is weergegeven. Het eindproduct, vonnis, arrest, of beschikking wordt eerst verkregen door onderstaande

processtappen te volgen, welke **onlosmakelijk** met elkaar verbonden zijn om tot het eindproduct te komen. **Alleen op deze wijze ontstaat een verifieerbaar en traceerbaar eindresultaat zoals voor de openbare rechtspraak is vereist.**

***Figuur 1** Het proces van het tot stand komen van het eindproduct, vonnis, arrest of beschikking, vanaf het begin van de terechtzitting tot het afgeven van het afschrift / grosse van de minuut. De belangrijkste van toepassing zijnde wetsartikelen zijn per processtap aangegeven. Aan de ingang van het proces bevinden zich de twee partijen welke zich aan een rechterlijke beslissing onderwerpen. Het eindresultaat wordt verkregen door alle aangegeven processtappen te volgen welke **onlosmakelijk** met elkaar zijn verbonden, om een verifieerbaar en traceerbaar eindproduct te verkrijgen.*

HET VERWEER VAN SVB

10. Het had op de weg van SVB gelegen hierover ten minste nadere informatie in te winnen, zonder dat dit noodzakelijkerwijs direct tot een oordeel, c.q. beoordeling van het geschrift zou hebben moeten leiden. SVB had bijvoorbeeld de uitvoering op kunnen schorten, totdat hierover volledige duidelijkheid zou zijn verkregen. Van Putten verwijst naar het handtekeningengeschil als afzonderlijk bewijsthema, dat als bewijsincident aan de verdere bewijsvoering voorafgaat. Dit had eerst moeten worden beslist alvorens verder kan worden geprocedeerd. (art. 159 Rv en pag. 272 e.v. ; Kluwer Tekst en Commentaar Burgerlijke rechtsvordering, uitg. 2002)
11. Het (mogelijke) verweer van het SVB, dat het geschrift het uiterlijk heeft van een grosse treft geen doel, daar vals geld ook het uiterlijk heeft van echt geld. Wordt men hierop gewezen, dan heeft men een “weten” verkregen en kan men niet ongestraft gebruik maken van een dergelijk geschrift.
12. Dat na alle uitleg en gevoerde procedures SVB volhoudt, dat het niet op haar pad ligt de geldigheid te beoordelen, of daarover tenminste vragen te stellen mag het SVB toerekenbaar worden aangerekend.

13. Van Putten wenst met nadruk op te merken, dat hij alles in het werk heeft gesteld, deze kwestie bij alle betrokken partijen en instanties naar voren te brengen middels daartoe geëigende procedures. Als zelfs in de ter zake dienende klachtprocedure de President van het Gerechtshof Amsterdam, mr. N.A.M. Schipper tijdens de mondelinge behandeling, zich nota bene op het standpunt durft te stellen, dat een op schrift gestelde rechterlijke beslissing, met name vonnis, arrest, beschikking, grossen en afschriften daarvan, **geen** authentieke akten zijn, dan tast dit de formele grondslagen van de rechtspraak aan. Gesproken kan worden van een regelrechte minachting van de wet.
14. Door een volledig ontbreken van respect voor de tekst van de wet, te beginnen bij het Gerechtshof Amsterdam, is het vertrouwen in overheidinstanties in het geding en ernstig geschaad. Wetten en voorschriften worden aan de bekende laars gelapt, vaak met drogredeneringen, waarvan de “fog index” iedere leesbaarheidsgrens overschrijdt.
15. In dit verband wenst Van Putten de Centrale Raad van Beroep te wijzen op haar bevoegdheden, zoals vastgelegd in art. 9:2 AWB; e.v.; art.10:34 AWB; art. 10:35 AWB en 10:42 AWB e.v., met betrekking tot haar bevoegdheid tot vernietiging van besluiten.

Belichten we deze kwestie nog eens vanuit een andere invalshoek, dan hebben we hier ook te maken met het verschijnsel van **ketenaansprakelijkheid** in analogie met art. 35 IW. In overeenstemming hiermee is steeds sprake van opdrachtgever en “onderaannemer”. De volgende stappen / fasen kunnen worden onderscheiden.

- I. Er is geen minuut;
- II. Het Gerechtshof Amsterdam geeft een valselijk opgemaakt geschrift af, anoniem ondertekend;
- III. Het stempel van het Gerechtshof Amsterdam ontbreekt;
- IV. Datum afgifte ontbreekt;
- V. De handtekening van de daartoe bevoegde ambtenaar voor afgifte ontbreekt;
- VI. Het geschrift mist de aanduiding “voor grosse / afschrift”;
- VII. Het arrest is niet in het openbaar uitgesproken;
- VIII. Het geschrift wordt via de procureur afgegeven aan verweerder SGO;

- IX. Gerechtsdeurwaarder van Gompel krijgt opdracht van SGO tot betekening over te gaan en executoriaal derden beslag te leggen op het AOW pensioen bij SVB;
- X. SVB geeft willens en wetens gehoor aan de opdracht en legt deze ten uitvoer;
- XI. SVB is “onderaannemer” en uitvoerder, met gebruikmaking van dit valselijk opgemaakt geschrift;
- XII. Van Putten tekent bezwaar aan tegen deze gang van zaken en entameert diverse (klacht)procedures onder andere bij SVB, waarbij de in de keten betrokken partijen uitvoerig worden geïnformeerd. Alle partijen verkrijgen een “weten”;
- XIII. Uit de behandeling van het Gerechtshof Amsterdam blijkt een grote minachting van de letter van de wet.

Alle betrokken partijen en instanties weigeren kennelijk de hen toegekende verantwoordelijkheid te nemen en beroepen zich op gewoonterecht, dan wel op hun ministerieplicht, dan wel dat zij niet bevoegd zouden zijn te oordelen, dan wel andere redenen met weer verwijzing naar andere instanties, in een eindeloze cirkel. Partijen weigeren een behoorlijk onderzoek in te stellen naar deze gang van zaken en de nodige vragen te stellen over de rechtsgeldigheid van een dergelijk geschrift, terwijl toch ieder der partijen gehouden is aan de van toepassing zijnde wettelijke voorschriften en geacht mag worden hiermee bekend te zijn.

NADER ONDERZOEK

Inmiddels zijn twee eindschrijftjes van twee studenten van de faculteit Rechten van de Universiteit Utrecht verschenen, met conclusies en aanbevelingen over het ondertekenen van vonnissen, arresten en beschikkingen. Een schrijftje binnen het civielrecht en een schrijftje binnen het strafrecht. Van Putten heeft, in samenwerking met Prof. dr. mr. G.J. Knoops, Prof. mr. A.J. Jongbloed, van het Molengraaf Instituut, Universiteit Utrecht, beide studies mogen begeleiden. Vertrekpunt is geweest het artikel uit het Nederlands Juristenblad nr 24, 17 juni 2005:” De Stevens - Schipper methode”. Tot op heden is dit artikel door niemand weersproken. Beide afstudeerschrijftjes zijn inmiddels beschikbaar.

DE EUROPESE COMMISSIE

Op dit moment is binnen de Europese Commissie een werkgroep actief die zich bezig houdt met de unificatie van het privaatrecht binnen de EU lidstaten, i.e.:

➔ **Het Internationaal Instituut voor de Eenmaking van het Privaatrecht UNIDROIT**

UNIDROIT is een intergouvernementele organisatie die de middelen voor harmonisering en coördinatie van het privaatrecht van staten of van groepen van staten onderzoekt en de

geleidelijke aanneming van uniforme regels van privaatrecht door de verschillende staten voorbereidt. 59 landen zijn lid van UNIDROIT, waaronder alle lidstaten van de EU.

Onlangs hebben enkele lidstaten kennis genomen van de Engelse vertaling uit het bovenvermelde artikel uit het NJB “**De Stevens - Schippers Methode**”. Hierop is zeer heftig gereageerd en men vindt het verbijsterend, dat binnen het Nederlandse rechtsysteem een dergelijk archaïsche schriftelijke wijze van verstrekken van Vonnissen, arresten en beschikkingen, kan plaatsvinden. Daarnaast is opgemerkt dat het opmaken van een Proces-verbaal van een terechtzitting vaak ontbreekt. Een vonnis / arrest kan een Proces-verbaal niet vervangen. Het Proces-verbaal is de enige kenbron van hetgeen zich ter terechtzitting heeft voorgedaan. (Hoge Raad...)

CONCLUSIES

Van Putten komt tot de volgende conclusies:

1. Het geschrift kan niet worden aangemerkt als een grosse, waaraan rechtshandelingen kunnen worden verbonden.
2. Gelet op het ontbreken van het bestaan van de minuut mag van **non-existentie** gesproken worden;
3. Van een verplichte openbaarheid van de uitspraak ex art. 121 Grondwet, art. 28 lid 1 Rv; art 5.-1 Wet RO; art. 6 EVRM; art. 14 BUPO; art. 7.4. LRR, is geen sprake geweest;
4. Gelet op de ondertekening van het geschrift mag, ingevolge artt. 225 en 227 Sr e.v. met de van toepassing zijnde bekende jurisprudentie, gesproken worden van valselijk opmaken, c.q. valsheid in geschrift;
5. SVB heeft willens en wetens gebruik heeft gemaakt van een geschrift, dat alle formele kenmerken vertoont van een vervalsing;
6. Met dit vervalste geschrift, zijn gelden gevorderd ten bedrage van €3.021,83;
7. De rechtsgeldigheid en de grondslag van het executoriaal derden beslag onder en bij SVB kan geen stand houden en dient nietig verklaard te worden;

8. SVB heeft ten onrechte geen, dan wel onvoldoende aandacht geschonken aan het door Van Putten opgemelde feitencomplex en daarmee haar vereiste zorgvuldigheidsplicht verzaakt;
9. Als laatste in de rij had het SVB dienen te weigeren aan de uitvoering gevolg te geven;
10. Uit alles blijkt een grote minachting voor de tekst van de wet, welke enkele lidstaten van de Europese Commissie reeds is opgevallen;

VERZOEK

1. Van Putten verzoekt Uw College met verschuldigde eerbied het vonnis van 15 mei 2006 van de Rechtbank te 's- Hertogenbosch te vernietigen en opnieuw uitspraak te doen;
2. Vast te stellen dat op grond van opgemelde feiten het geschrift geen rechtskracht heeft en daaraan dientengevolge geen rechtsgevolgen kunnen worden verbonden
3. Te bepalen dat door SVB de AOW gelden onrechtmatig zijn gevorderd;
4. SVB te gelasten aan Van Putten het ingehouden bedrag van € 3.021,83 te retourneren, inclusief de gedeerde rente en advocaatkosten;
5. SVB te veroordelen in de kosten van het geding.

Utrecht, 20 december 2007.

Cc mr. L.W.M. Hendriks